

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ | ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτάμνος δρ 3 | Χρυσᾶ φράγ. 8
Ἐτήσια " 6

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται
Πρὸς τὴν διευθυνσιν τῆς
«Κερκυραϊκῆς Ἠχῆς»

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΗΧΗ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ δ' σελίδι ὁ στίχος λεπ. 10
Ἐν τῇ γ' σελίδι ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας ἰδιαίτεροι συμ-
φωνίαι.

Γραφεῖα ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας
Ἀγ. Νικολάου τῶν Γερόντων
οἰκία Ἰατροῦ Ἀνεμογιάννη.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπ 5.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Μ. Β. ΛΑΝΔΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

«...Τὴν δὲ πόλιν οὐ σοὶ δίδομεν
κοινὴ γὰρ γνώμη πάντες αὐ-
τοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν
καὶ οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν...»

Ἐχει κατὰ τὸ ἀπείρως φανταστικόν, κατὰ
τὸ ὑπερανθρώπινον, ἡ θαρραλέα αὕτη ἐπωδὸς
ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐνδοξος πτώσις μιᾶς Αὐτο-
κρατορίας καὶ ἐνός Πολιτισμοῦ.

Τὸ Στέμμα, ὅπερ ἐκόσμησε τὸν θρόνον τοῦ μυ-
θικοῦ ἥρωος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάστασιν ἀναμένει
ἀπὸ αἰώνων ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ, κατέπεσε ἐνδό-
ξως, συνετρίβη ὑπὸ τὴν λυσσαλέαν ὀρμὴν τῆς
πνευστάσης θεύλης τῆς βαρβαρότητος, ἀλλ' ἡ
αἴγλη τοῦ περιβάλλει ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦ Αὐτο-
κράτορος πρὸς ὃν φέρονται μετὰ λατρείας αἱ ἐλ-
ληνικαὶ γενεαί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΔΕΝ
ΛΗΘΕΑΝΕΝ.

Ἡ ἐθνικὴ παράδοσις τὸν θέλει ἀκόμη ἡγού-
μενον τοῦ στρατοῦ τοῦ εἰς τὸν κόσμον τῆς Αἰω-
νιότητος, ἵνα ἐμφανισθῇ αὐθις πρὸ τῶν τειχῶν
τῆς Βασιλείδος τῶν Πόλεων, ὅταν ἔλθῃ τοῦ χρό-
νου τὸ πλήρωμα, ὅταν ἡ Ἰθύνουσα Βούλησις
στέρξῃ ν' ἀποδώσῃ αὐτῷ τὴν κληρονομίαν, ἥτις
μόνον εἰς τὴν Μεγάλην Φυλὴν του ἀνήκει.

Τὸ ὥραϊον ὄνειρον ἐξακολουθεῖ ν' ἀνακουφίζῃ
τὴν ἐθνικὴν Ψυχὴν, ἥτις ἐπὶ τῆς πραγματοποιή-
σεώς τοῦ στηρίζει πόθους, ἐλπίδας, βλέψεις καὶ
ιδανικά. Ἰδανικά τὰ ὁποῖα τὴν συγκατοῦσιν
ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ἣν ὑφίσταται ἔκτοτε, βλέψεις, αἴ-
τινες πηγάζουσιν ἐκ δικαιωμάτων ἀπαρραγῶν
πόθους, οὗς γεννᾷ ἓνα μέγα καὶ εὐλεές ἱστορικόν
παρελθόν, ἐλπίδας, ἃς ἐδραιοῖ ἡ πίστις ἐπὶ τὴν
ζωτικότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀπαραιμήλου
Φυλῆς.

Οἱ θόλοι τοῦ Ναοῦ, ὑπὸ τοῦς ὁποίους τὸ πρῶ-
τον ἡκούσθησαν οἱ ἐναρμόνιοι φθόγγοι τοῦ Ἀκαθί-
στου Ὑμνου πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, δὲν
ἀποδίδουσι πλέον τὸν ἀντίλαλον τῆς προσευχῆς
τῆς πιστῆς στρατιᾶς, ἥτις κατὰ τὴν φοβεράν ἡμέ-
ραν ἠτοιμάζετο νὰ βυθισθῇ πρὸς τὸν θάνατον καὶ
τὴν Δόξαν. Μένει ἀκόμη κεκλεισμένη ἡ θύρα, ὅπι-
σθεν τῆς ὁποίας κεῖται ὁ Βωμὸς τῆς Ἀναιμάκτου
Θεοῦ καὶ σιγῶσιν οἱ κώδωνες, οἵτινες μόνον θὰ ἡ-
χῶσιν ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
Γένους. Ἡ Θεία Δέσποινα δακρύει ἀκόμη ἐπὶ τῇ
ὑποδουλῶναι τοῦ Οἴκου τοῦ Υἱοῦ τῆς καὶ τὸ φά-
σμα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ φαίνεται εἰς τὰ
ὄμματα τῆς φαντασίας τοῦ λαοῦ, κρύπτον μετὰ
φόβου καὶ κρατῶν σφυγμὰ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ
τὸ δισκοπότηρον ἐνῶ ἔμενεν ἀτελής ἡ θυσία, ἡ
συμβολίζουσα τὸ Μέγα Δράμα, ὅπερ, πρὸ δύο χι-
λιετηρίδων, συνεκλόνησε τὸν Κόσμον.

Ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς ἔχει συνεπιγυμνάσει τὰς
πτέρυγας του, ἀναμένων τὴν στιγμὴν καθ' ἣν

ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου Λόφου, ὅπου ὑφύεται ὁ Αἰω-
νόβιος Νᾶος τῆς Πολιοῦχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀ-
στεως Θεᾶς, θὰ μετακομίσῃ τὴν Δάφνην τῆς Ἑ-
λευθερίας ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Θυσιαστηρίου τοῦ
Ναοῦ τῆς Ἐπταλόφου Πόλεως.

Καὶ τὸ ὄνειρον αὐτὸ τὸ ἀτελεύτητον, τὸ ὁποῖον
ὠδήγησε θριαμβεῦον τὸ Γένος διὰ τοσούτων πε-
σιπτεῶν, τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν δύναμιν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν Ψυχὴν νὰ ἱσταται ἀκαμπτος πρὸ το-
σούτων ἐθνικῶν συμφορῶν, λαμβάνει σήμερον κά-
πως θετικωτέραν ὑπόστασιν, ὅτε τὰ τέκνα τῆς
ὑπερόχου Φυλῆς εἴτε τὰ ἐν δουλείᾳ στενάζον-
τα, εἴτε τὰ ἐν διασπορᾷ παλαιόντα τὸν ἁ-
γῶνα τοῦ βίου, εἴτε τὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Πατρίδι
ζῶντα, ἐνοῦνται νοερῶς ἐν τῇ Πανελληνίᾳ Μυστα-
γωγίᾳ, ἵνα ἀπευθύνωσι πρὸς τὸ Θεῖον τὴν θερμὴν
δέησιν τῆς πονούσης ἐθνικῆς Ψυχῆς, ὑπὲρ τοῦ ἁ-
φιάτως Μεγάλου καὶ τελευταίου αὐτῶν Αὐτο-
κράτορος.

Ἡ διπλωματικὴ, ἡ σήμερον κρατοῦσα καὶ διέ-
πουσα τὰς τύχας τῶν λαῶν, ὑπεκατέστησεν εἰς
τὴν πολιτικὴν τοῦ αἰσθήματος καὶ τοῦ δικαίου
τὴν πολιτικὴν τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀδικίας.
Καὶ ἀτενίζουσα μεθ' ὑπερφύλλου περιφρονήσεως
πρὸς τὰς εὐγενεστέρας δονήσεις τῆς καρδίας τῶν
λαῶν, τάσσει εἰς τὸν κόσμον τῆς χιμαίρας καὶ
τὴν Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἰδέαν.

Ἀλλ' ἡ Φυλὴ, ἥτις πρώτη παρέσχεν εἰς τὸν
Κόσμον τὴν ἀντίληψιν τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ὁραί-
ου, ἐν τῇ Ἰδέᾳ ταύτῃ ἀείποτε ἐβάσισε τὸ ψυχι-
κὸν αὐτῆς μεγαλεῖος. Καὶ ὅταν, διὰ τοῦ πολιτι-
σμοῦ αὐτῆς, διήνοιγεν εὐρεῖς τοὺς ὁρίζοντας τῆς
προόδου, εἰς τοὺς λοιποὺς λαοὺς, καὶ ὅταν, διὰ
τοῦ μεγάλου σοφοῦ τῆς, προσεφίτευσεν τὸν Ἀγνώ-
στον τότε Θεὸν καὶ ὅταν ἐπιτε, διδάσκουσα τὸν
τρόπον τῆς ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀμύνης, διὰ τοῦ
Ἐστεμμένου αὐτῆς ἥρωος καὶ ὅταν, διὰ τοῦ
Μεγαλουργήματος τοῦ 21, ἐξέπληττε τὸν πεπο-
λιτισμένον κόσμον, πάντοτε ἡ Ἰδέα αὕτη ὑπῆρ-
ξεν ἡ κυριαρχοῦσα Δύναμις, ἡ ὠθοῦσα τὴν ψυχὴν
τῆς, ἡ δονοῦσα τὴν καρδίαν τῆς, ἡ κατευθύνουσα
τὴν πορείαν τῆς πρὸς τὰ Μεγάλα καὶ τὰ Θε-
σπέσια, ἡ αἰεὶ νικῶσα, αἰεὶ θριαμβεῦσα.

Καὶ πρὸ τῆς Μεγάλης ταύτης Ἰδέας, ἐνσαρ-
κουμένης εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τελευταίου αὐτῆς
Αὐτοκράτορος, καλεῖται αὔριον, κατὰ τὴν ἐπί-
τειον τοῦ περικλεοῦς αὐτοῦ θανάτου, οὐχὶ νὰ
κλυθῇ τὸν ἥρωα, ἀλλὰ νὰ ὑμνήσῃ τὴν Ἰδέαν,
ἥτις τὸν ἐφερν εἰς τὸν θάνατον. Οὐχὶ νὰ χύσῃ
δάκρυα ἀπελπισίας ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ σφραγι-
σαντος προσκαιρῶς ἓνα Μέγα Ἑλληνικὸν Ὀνει-
ρον, ἀλλὰ νὰ ψάλλῃ θούρια πρὸ τοῦ Μαρμαρω-
μένου Στρατηλάτου τῆς, καὶ ν' ἀντλήσῃ δυνά-
μεις διὰ μελλούσας νίκας, διὰ τὸν μέλλοντα
θρίαμβον τῆς Μεγάλης Ἰδέας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ θ' ἀναζήσῃ πάλιν. Εἰς τὸν
Ναὸν τῶν πόθων μας θὰ ψαλῇ νέος Ἀκάτιστος
Ὑμνος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, ἡ Θύρα τοῦ
Θυσιαστηρίου θ' ἀνοίξῃ αὐθις, ἵνα τελιωθῇ ἡ
ἀτελής ἀπέμεινε τότε, καὶ ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς

τανύων τὰς πτέρυγας του, θὰ στολίσῃ ὑπερήφα-
νος τὸν Θρόνον μιᾶς Μεγάλης καὶ ἡνωμένης
Πατρίδος.

Τὸ ὄνειρον τῶν Ἑλληνικῶν Γενεῶν θὰ λάβῃ
οὕτω πραγματικὴν ὑπόστασιν.

Τὸ αὔριον τελούμενον Πανελλήνιον Μνημό-
συνον ἃς χρησιμεύσῃ ὅπως ἀναζωπυρωθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ μας ἡ ἐπὶ τὸ μέλλον Ἑλπίς. Ὅ,τι οἱ
Ἑλληνικοὶ Αἰῶνες μετέδωκαν ἀπὸ τῆς ἀπορρά-
δος ἡμέρας, καθ' ἣν συνετρίβετο τὸ σκῆπτρον τῆς
Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, δὲν θ' ἀπομείνῃ πό-
θος εὐλαδῆς αἰσθηματικοῦ λαοῦ πειρωμένου ν' ἀ-
νακουφίσῃ τὴν ὀδύνην τῆς συμφορᾶς του. Ὁ
χρησμός τοῦ λαϊκοῦ ραψωδοῦ τῆς μεγάλης κα-
ταστροφῆς, προσπαθοῦντος νὰ παρηγορήσῃ τὴν
ὀδυρομένην Παρθένον, τὸ λίγει μετ' εὐέλπιδος
πίστεως. «Πάλε μὲ χρόνους μὲ καιροὺς πάλε
δικὰ μας θά'ναι». Ὁ χρησμός θὰ ἐκπληρωθῇ καθ'
δύας αὐτοῦ τὰς γραμμὰς καὶ ὅ,τι ἀπωλέσαμεν
θὰ τὸ κατακτήσωμεν πάλιν, ὅταν ἐπιστῇ τὸ
Ἡμερ, τὸ χαρᾶχθεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Δικαίου εἰς
τὰς Δεῖλους τοῦ Ἀγνώστου.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ

[Κατόπιν τῶν δημοσιευθεισῶν παρατη-
ρήσεών μας εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν
φύλλον, ἐθεωρήσαμεν καθήκον μας νὰ ἴδω-
μεν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱατροχειρουργικῆς
Ἑταιρίας κ. Εὐχ. Πογιάγον δοτις, μετὰ τῆς
διακρινούσης τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα εὐ-
γενείας, εὐηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὰς κα-
τωτέρω πρὸς ἡμᾶς ἀνακρινάσεις, ἃς δημο-
σιεύομεν ἐκφράζοντες ἅμα τὴν εὐκρινὴ
ἡμῶν χαρὰν διὰ τὴν τόσο ἐπιτυχὴ δρᾶσιν τοῦ
ἐπιστημονικοῦ Σωματείου, τὸ ὁποῖον μετὰ
τοσαύτης ἐπιστημονικῆς δεξιότητος, διευθύ-
νουσιν ὁ κ. Πογιάγος καὶ οἱ ἀξιότιμοι αὐτοῦ
συνεργάται.]

— Οἰανδῆποτε παρατήρησιν ἀνεπη-
ρέαστον πολιτικῆς καὶ ἀφορώσαν ἀπλῶς
καὶ μόνον τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ Τόπου,
ἡ Ἱατρικὴ ἡμῶν Ἑταιρία ἀποδέχεται οὐ
μόνον εὐχαρίστως ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιωδῶς.

Συμφωνοῦμεν πληρέστατα ὅτι ἡ δρᾶσις
αὐτῆς ἐγκεῖται οὐχὶ ἀπλῶς εἰς ἐπιστημο-
νικὴν ἐργασίαν ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι,
ὑπὸ ἐποψίν ὑγείας, δύνανται ν' ἀφορᾷ τὴν
ἡμετέραν Νῆσον. Καὶ δὴ, Ἐπιτροπὴ εἰ-
ρημονοῦσα τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν ἐνα-
σχολεῖται ἤδη ἐπὶ μέτρων ληφθησομένων
ὅπως ὁ λαὸς ἀπολαύσῃ καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ
ἑαυτοῦ ζωισμένῳ τινὰ μέρος τῆς ἐξοχῆς

ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ήμων. Ἐτέρα μελέτη μέτρων ληπτέων πα-
ρασκευάζεται διὰ τινος περιπτώσεως Πε-
λάγρας, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πέρυσιν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, προκληθεῖσα
παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ Διοικη-
τικῆς, διὰ τὴν ἐξ Ἰταλίας ἐπαπειλοῦσαν
χολέραν, εἶχεν ἀμέσως ὑποδείξῃ, με-
ταξὺ ἄλλων μέτρων, τὸ κατεπιγόν τῆς
συστάσεως καταλλήλου ἀπομονωτηρίου
μεθ' ὧν τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς τοῦτο
μέσων, ἰδίᾳ ἀπολυμαντικῶν κλιβάνων
καὶ εἰδήμονος προσωπικοῦ ἐτοίμου (ὅπερ
μάλιστα ἀνεδέχθη νὰ προπαρασκευάσῃ
διὰ πρὸς τοῦτο ἰδίᾳ διδασκαλίᾳ). Ἀτυ-
χῶς, δι' ἑλλειψίν πόρων τοῦ Δήμου, τὸ
τοιοῦτον, μέχρι σήμερον, δὲν ἰδρύνθη, καὶ
ἰδοὺ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν
εὐρέθη εἰς τὴν δεινὴν θέσιν, προσκλη-
θεῖσα κατεπιγόντως παρὰ τῆς ἐνταῦθα
Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς δι' ἐν κρούσμα εὐ-
φρογίας, ἀναφανέν ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ συνοι-
κίᾳ, νὰ συμβουλευθῇ ἅψ' ἐνδὲς τὴν μακρὰν
τῆς Πόλεως ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς,
ἅψ' ἐτέρου νὰ παραστῇ ἀπέναντι τοῦ ἀδυ-
νάτου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου,
διότι οὔτε ἀπομονωτήριον ὑπῆρχε, οὔτε
τὸ Λοιμοκαθαρήριον Γουβίον, ζητηθέν
τηλεγραφικῶς, ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε,
οὔτε ἄλλο τι μέρος προσωρινὸν ἀνευρέθη,
μολονότι ὁ προσβληθεὶς ἐκ τῆς νόσου ταύ-
της καὶ οἱ περὶ αὐτόν, νοήμονες εἰς ἄκρον
καὶ νομοταγεῖς καὶ εὐκατάστατοι, ἐπεθύ-
μουν οἱ ἴδιοι καὶ ἐζήτουν τὴν εἰς ὀρισμέ-
νον μέρος μακρὰν τῆς πόλεως ἀπομόνω-
σιν τῶν! Ὅθεν ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρία ἠρκέ-
σθη οὐ μόνον εἰς τὴν πλήρη ἐμπιστοσύ-
νην ἣν εἶχεν εἰς τὰς προφυλακτικὰς ὁδη-
γίας, ἀς ἐγκαίρως μέχρις αὐτοθυσίας πα-
ρέσχον καὶ παρέχουσιν οἱ ἀξιότιμοι ἰα-
τροὶ θεράποντες τοῦ εὐφρογίωντος, κ. κ.

Γιαλλινᾶς καὶ Μπατίνος, μέλη ἐνεργὰ τῆς
ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀ-
ληθῶς προθυμοτάτην πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον ἐνέργειαν τοῦ ἀξιοτ. διευθυντοῦ
τῆς Ἀστυνομίας, ἅμα δὲ καὶ εἰς τὰ μέτρα
τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς τῇ πρωτοβουλίᾳ
τοῦ δημαρχοῦντος ἀξιοτ. κ. Ἀλδᾶνα καὶ
τοῦ ἀξιοτ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-
βουλίου κ. Η. Πολίτη, μέλους ἐνεργοῦ καὶ
Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς ἡμετέρας Ἑται-
ρίας.

Νῦν ὅτε ἐκ νέου ἀπειλούμεθα ἀπὸ χο-
λέρας, ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ Δῆμος θ' ἀ-
νευρῇ πόρους ἢ τοῦλάχιστον ἡ Κυβέρνη-
σις θὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοῦτο. Ἄν
οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἐπι-
τευχθῇ ἀμέσως, ἡ Ἱατρικὴ
Ἑταιρία διανοεῖται αὐτο-
προσώπως δι' ἀπάντων τῶν
Μελῶν αὐτῆς νὰ ζητήσῃ ἀπ' εὐ-
θείας τὸν ὀβολὸν τῶν συμπολιτῶν τῆς οὐ-
μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν κατοίκων ὅλης ἐν
γένηι τῆς Νήσου, ἀναλαμβάνουσα ἡ ἰδία
τὴν σύστασιν τοῦ ἀναποφεύκτου ἀπομονω-
τηρίου.

Δὲν θὰ εἶναι ἡ πρώτη ᾠρὰ καθ' ἣν θ'
ἀποταθῇ εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτῆς, προ-
θύμους πάντοτε διὰ φιλανθρωπικὰς σκο-
ποὺς, ἀλλὰ καὶ πάντοτε λίαν ἐπιβεβαρυ-
μένους. Καὶ ἄλλοτε, ὅποτε ἡ ἐπάρματος
διφθερίτις εἶχεν ἀναφανῇ, ἐζήτησε τὸν
ὀβολὸν τῶν καὶ ἀπὸ πτωχοτάτου μέχρι
πλουσίου εὖρε παραδειγματικὴν ἀληθῶς
προθυμίαν. Μὲ τοὺς τόκους τοῦ συναχθέν-
τος ποσοῦ, τὸ ὅποτον καὶ διαχειρίζεται,
παρέχει ἡ Ἑταιρία ἡμῶν πρὸ πολλοῦ
χρόνου ὠφέλειαν οὐκ ὀλίγην εἰς τὸ κοινὸν
ὀλοκλήρου τῆς Νήσου, πολλὰς μέχρι σή-
μερον τρυφερωτάτας ὑπάρξεις διασώσασα

διερρῦμισεν ἐν γένει τὰς σχετικὰς διατυπώσεις
προτείνουσα καὶ ὅπως ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρή-
σεως ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Βουλῆς εἰς δύο ψη-
φοφορίας ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦ-
λάχιστον μῆνα, διότι οὕτω κατόπιν μάλιστα καὶ
τῶν ὡς εἰκὸς γεννησομένων συζητήσεων ἐκτὸς τῆς
Βουλῆς κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο ψηφοφοριῶν
μετὰ μείζονος περισκέψεως καὶ ὠριμωτέρας μελέ-
της θὰ ληφθῇ ἡ δέουσα περὶ ἀναθεωρήσεως ἀπό-
φασις. Εὐλόγως δὲ τό τε προσχέδιον τῶν ἐξ βου-
λευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν καὶ
τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀπαιτοῦσι διὰ
τὴν ἀναθεωρήσιν διπλάσιον ἀριθμὸν βουλευτῶν
καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἀδικαιολόγητον
πολυτέλειαν, αὐξάνει δὲ ἄνευ λόγου καὶ τὴν σχε-
τικὴν δαπάνην. Τοιαύτη διπλῇ Βουλῇ δὲν ἀ-
παιτεῖται εἰς ἄλλα Κράτη ἀδιακρίτως ἐὰν πρό-
κειται περὶ ἀναθεωρήσεως θεμελιωδῶν ἢ μὴ δια-
τάξεων. Ἐν Γαλλίᾳ, π. χ. κατὰ τοὺς Συνταγ-
ματικούς νόμους τῆς Δημοκρατίας, ἡ Βουλὴ καὶ
ἡ Γερουσία ἰδιαίτερος συνεδριάζουσαι, εἴτε αὐ-
θορμήτως εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Προέδρου τῆς
Δημοκρατίας, ἀποφαίνονται δι' ἀπολύτου πλειο-
ψηφίας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως, μεθ'
ὁ ἀμφοτέρω τὰ Σώματα συνερχόμενα ὁμοῦ εἰς
Συνέλευσιν εἴτε Κογγρέσον, προβαίνουσιν εἰς τὴν
ἀναθεωρήσιν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Κατὰ
μείζονα ἐπομένως λόγον δὲν πρέπει ν' ἀπαιτῇται
παρ' ἡμῖν διπλάσιος ἀριθμοῦ βουλευτῶν προκει-
μένου περὶ ἀναθεωρήσεως μὴ θεμελιωδῶν διατά-
ξεων, εἴνε δὲ ἐπάρκεις τὸ ὅτι εἰς τὴν ἀναθεωρήσιν
θὰ προβῇ ἄλλη Βουλὴ πρὸς τοῦτο συγκαλου-
μένη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατὰ τε τὸ προσχέδιον τῶν
βουλευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν
καὶ τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἀνάγκην τῆς
ἀναθεωρήσεως ἀποφαίνεται ἡ Βουλὴ διὰ πλειο-
ψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν
μελῶν αὐτῆς, ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένη νέα
Βουλὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων δια-
τάξεων κατὰ μὲν τὸ προσχέδιον τῶν ἐξ βουλευ-
τῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθ-
μοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ σχέδιον τῆς
Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων
τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, τοῦθ' ὅπερ θεωρῶ καὶ καταλ-
ληλότερον. Δὲν εὐρίσκω ὅμως ὀρθὸν ὅπως ἡ τὴν
ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως ψηφίσασα Βουλὴ μὴ
διαλυθῇ αὐτοδικαίως, ἀλλ' ἐξακολουθήσῃ τὰς
ἐργασίας τῆς μέχρι διαλύσεως διὰ τῆς προνο-
μίας τοῦ Στέμματος ἢ μέχρις οὐ ἐκπνεύσῃ Συν-
ταγματικῶς, κατόπιν δὲ ἡ νέα Βουλὴ νὰ ἐπι-
ληφθῇ τῆς ἀναθεωρήσεως, ὡς προτείνει ἡ Ἐπι-
τροπὴ. Κρίνω καταλληλότεραν τὴν ἐν τῷ προ-
σχεδίῳ τῶν ἐξ βουλευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν
Κυβέρνησιν ἀναφερομένην διάταξιν συμφωνοῦσαν
ἄλλως καὶ πρὸς τὴν μέχρι σήμερον ἰσχύουσαν,
ὅπως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ τὴν ἀνάγκην τῆς
ἀναθεωρήσεως ἀποφασίσασα Βουλὴ, ἵνα συγκαλη-
θῇ ἡ νέα ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς ἀναθεωρήσεως διότι
δὲν εἶνε πρέπον νὰ μένωσιν ἐπὶ πολὺ μετέωροι αἱ
Συνταγματικαὶ διατάξεις. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς
πρὸς τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ἀναθεωρήσιν
διατυπώσεις, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν χρόνον καθ' ὃν
αὕτη δέον νὰ ἐπιτραπῇ εὐρίσκω, ὅτι ἡ προτεινο-
μένη πενταετία εἶνε διάστημα λίαν βραχὺ, ἵσης
σχεδὸν διαρκείας μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου, δὲν
εἶνε δὲ δυνατόν προκειμένου περὶ ἀναθεωρήσεως
μετὰ περισκέψεως γενομένης νὰ παραστῇ ἐπιτα-
κτικὴ ἀνάγκη νέας τοιαύτης μετὰ μίαν πενταε-
τίαν, εὐκολία μόνον θὰ παρασχεθῇ εἰς τὰς ἐκά-
στοτε Κυβερνήσεις νὰ προκαλῶσιν ἀναθεωρήσεις
Συνταγματικῶν Διατάξεων κατὰ τὸ αὐτῶν συμ-
φέρον, νὰ λαμβάνῃ τοῖς ἐπὶ τῇ γῆρα καὶ ὅσον
ἀφορᾷ τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις, ὅτι εἴνετο
ἀνεπὶ τὴν ἀναθεωρήσιν καθίστανται εὐχερὲς
σχετικῶς πρὸς τοὺς νόμους, οἵτινες μετερρυθ-
μίζονται καὶ κατηργεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΣΠ. Σ. ΛΑΣΚΑΡΗ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20ης Μαΐου 1911

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΣΚΑΡΗΣ. Ἐὰν οἱ νόμοι ἐν γένει, οἵτινες
δέον νὰ εἶναι προϊόν μελέτης καὶ πείρας δὲν πρέ-
πει νὰ καταργῶνται εὐκόλως οὐδὲ νὰ μεταρρυθμι-
ζονται συνεχῶς, κατὰ μείζονα λόγον δὲν πρέπει νὰ
ἐπιτρέπηται ἡ συχνὴ μεταρρυθμίσαις τῶν διατάξεων
τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Πολιτείας, διότι ἄλ-
λως θὰ ἐφερον αὐταὶ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος
ὡσανεῖ ἦσαν τεθειμέναι δοκιμαστικῶς, τοῦθ' ὅ-
περ δὲν ἤθελε βεβαίως ἐνδεικνύει καὶ μεγάλην
πέποιθσιν ἐπὶ τὸ εὐστοχὸν αὐτῶν, διασκαλευο-
μένου συνέμα καὶ τοῦ κύρους τοῦ θεμελιώδους
τῆς Πολιτείας νόμου. Βεβαίως ἡ ἀναθεωρήσις μὴ
θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος δὲν
πρέπει νὰ προσκρούῃ εἰς πολλὰς δυσχερείας καθό-
σον ἐν δεδομένοις καιρίαις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς
φύσεως τῶν πραγμάτων οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας, διὰ τοῦτο ἐν ᾧ ἂν
εἴη δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται ἡ συχνὴ τῶν
Συνταγματικῶν διατάξεων μεταρρυθμίσις, ἀπ' ἐ-
τέρου ὅμως δὲν πρέπει νὰ καθίσταται αὕτη ἀ-

δύνατος καὶ ἐν ὁμαλῇ περιστάσειν ἵνα οὕτω
αἰρῶνται καὶ τὰ αἰτία βιαίων μεταβολῶν. Ἡ
ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος εἶχε προτει-
ναι εἰς τὴν τότε Συνέλευσιν ὅπως ἡ ἀναθεωρήσις
τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων ἐπιτραπῇ μετὰ
πάροδον τριακονταετίας, ἀλλὰ ἡ συνέλευσις δὲν
ἐδέχθη τοῦτο περιορίσασα τὸν χρόνον εἰς δεκαε-
τίαν, ὑπέβαλεν ὅμως τὴν ἀναθεωρήσιν εἰς τοσοῦ-
τον δυσχερεῖς διατυπώσεις, ὥστε ἄνευ ἐπανα-
στάσεως, ἔστω καὶ εἰρηνικῆς, ἀπέβαιναν ἀδύνα-
τος ἡ ἀναθεωρήσις τοῦ Συντάγματος. Ὡς ἐκ τῆς
δυσχερείας δὲ ταύτης ἐψηφίσθησαν ὡς μὴ ὥφειλε,
καὶ νόμοι ἀντισυνταγματικοί, οἵτινες ἐθεωρήθη-
σαν ὅμως ἀναγκαῖοι οὕτως ὥστε ἐν τῇ σημερινῇ
ἀναθεωρήσει διὰ σχήματος πρωθυστεροῦ νὰ προ-
σαρμοσθῇ τὸ Σύνταγμα πρὸς τοὺς πρὸ πολλοῦ
ἰσχύοντας ἀντισυνταγματικούς νόμους. Νῦν δὲ
ὡς προτείνεται ἡ μεταρρυθμίσαις τοῦ ἀρθροῦ 107
καὶ μελλοῦσαι ἀναθεωρήσεις καθίστανται εὐχερὲς
προσὸς τοὺς νόμους, οἵτινες μετερρυθμίζονται
καὶ κατηργεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΑ
ΔΗΜΟΦΙΛΟΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

αίτινες διεδέχοντο τὰς εισηγουμένας τοὺς νόμους ἐκείνους. Ἀλλοτε εἶχε νομοθετηθῇ τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν ἐπὶ διετίαν ἢ τριετίαν νομίζω, ἢ δὲ Κυβερνήσις, ἢ διαδεξαμένη τὴν προκαλέσαν- ταν τὸν νόμον ἐκείνον, τὸν κατήργησεν. Ἐπίσης εἶχε νομοθετηθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Εἰσαγγελίων τῶν Πρωτοδικῶν, ὁρίσαντος τοῦ νόμου τὰ προ- σόντα αὐτῶν καὶ κανονίσαντος τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς, συνάμα δὲ περιε- λήφθη καὶ διάταξις καθ' ἣν ἀπὸ τῆς δημοσιεύ- σεως τοῦ νόμου, αὐτοδικαίως ἐπαύοντο ἅπαντες οἱ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεῖς. Ἡ διάδοχος Κυβέρνησις δὲ ἑτέρου νόμου ἄλλως διακάνον- τὰ πράγματα, περιληφθείσης καὶ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ τῆς διατάξεως, ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ αὐτοδικαίως ἐπαύοντο πάντες οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Τοιαῦται ὅμως εὐκολαί νὰ μεταρρυθμιζοῦ- τοὺς νόμους κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ τὸ συμφέρον δὲν πρέπει βεβαίως νὰ παρέχονται εἰς τὰς ἐκαστο- τε Κυβερνήσεις προκειμένου μάλιστα περὶ διατάξεων τοῦ Θεμελιώδους Νόμου, ὅστις πολὺ διαφέρει τῶν κοινῶν Νόμων καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς περιπετείας. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος δὲν πρέπει νὰ προσκόπη εἰς πολλὰς δυσχερείας, ἀλλ' ἐξ ἄλ- λου δὲν πρέπει νὰ εἶνε εὐχερὲς εἰς τὰς ἐκαστο- τε Κυβερνήσεις νὰ προκαλῶσιν ἀναθεωρήσεις κατὰ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν συμφέρον. Αἱ ἀναθεωρήσεις δὲν νὰ εἶνε προϊόν τῆς πείρας, ἵνα δ' ἐκ τῆς πεί- ρας προκύψωσιν αἱ ἐλλείψεις ἀπαιτεῖται ἐπαρκὲς χρονικὸν διάστημα, τοιοῦτον δὲ δὲν εἶνε ἡ προ- τεينوμένη πενταετία, ἀπαιτεῖται χρόνος μακρό- τερος, κατ' ἐλάχιστον μία δεκαετία, ἢ πενταε- τία δ' ἐξ ἄλλου παρέχει ἀφορμὴν νὰ νομισθῇ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις, ἥτις ἔλαβε χώραν κατόπιν ἐπι- μελοῦς ἐπεξεργασίας καὶ τοιοῦτων συζητήσεων, δὲν θεωρεῖται λίαν ἐπιτυχὴς, ὥστε ἐκ τῶν προ- τέρων κρίνεται ὅτι μετὰ πάροδον πενταετίας δύναται νὰ παραστῇ ἀνάγκη νέας ἀναθεωρή- σεως ἢ, ὅπερ ταυτὸ, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις ἐγένετο δοκιμαστικῶς ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀλλὰ τοῦτο κλο- νίζει αὐτὸ τὸ κύρος τοῦ Θεμελιώδους νόμου τῆς Πολιτείας οὕτως αἱ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος. Διὰ τοῦτο εἰς ἄλλα Κράτη ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἑλ- βετίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ἐνθα ἡ ἀναθεώρησις εἶνε λίαν εὐχερὴς ὑπ' οὐδενὸς χρονικοῦ ὁρίου περιοριζομένη, σπανιώτατα λαμ- βάνει χώραν. Ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1875 ὅτε ἐ- ψηφίσθησαν οἱ Συνταγματικοὶ νόμοι μέχρι σή- μερον ἅπαξ μόνον ἔλαβε χώραν ἀναθεώρησις, καίτοι ἐκεῖ, ὡς προείπον, εἶνε λίαν εὐχερὴς, ἀρ- καὶ νὰ ψηφίσῃ αὐτὴν ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἐν οἰαδῇ ποτε στιγμῇ ἀλλ' εἰς τὰ εἰρημένα Κράτη καὶ αὐτοὶ οἱ κοινὸι νόμοι σπανίως μεταρρυθμι- ζονται ἢ καταργοῦνται διότι εἶνε προϊόν πείρας καὶ μελέτης, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τὸ ἐναντίον συμβαί- νει. Ἡ τελευταία εἰκοσιπενταετία διεκρίθη παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ διὰ τὴν πολυνομίαν, θυσίαν τῆς Πολιτείας, corruptissima republica plurimae leges, ἐψηφίζοντο ἐκαστοτε νόμοι ἐπὶ νόμων ἀλληλοαναιρουμένων. Ὁ θέλων π. χ. ν' ἀναδι- φήσῃ τὴν τελωνιακὴν ἡμῶν νομοθεσίαν εὐρίσκε- ται πρὸ λαβυρίνθου διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν νόμων ὧν οἱ πλείους κατήργουν τοὺς ὑφισταμένους ἵνα ἐπαναφέρωσιν ἐν ἰσχύϊ ἑτέρους προηγουμένους ἰ- σχυόντας τῶν ἐκαστοτε Κυβερνήσεων προθυμο- ποιουμένων νὰ καταργῶσι τοὺς νόμους τῶν προ- κατόχων ἵνα ἐπαφέρωσι τοὺς ἰδικούς των οὗς αἱ προκατοχοὶ εἶχον καταργήσει.

Ἀπὸ τοιαύτης διακυμάνσεως καὶ περιπετείας δὲν νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ Συνταγματικαὶ δια- τάξεις μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναθεωρήσεως ἐμὴ μετὰ πάροδον χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ

ὅποιον ἤθελεν ὑποδειχθῇ ὑπὸ τῆς πείρας καὶ καταστῇ ἐπάναγκος ὑπὸ τῶν πραγμάτων νὰ λάβῃ χώραν ἀναθεώρησις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους πέποιθα ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει τὸ βάσιμον τῶν σκέψεων τούτων καὶ θ' ἀποδεχθῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἡ προτεينوμένη πενταετία μετὰ πάροδον τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος αὐ- ξηθῇ τοῦλάχιστον εἰς δεκαετίαν, διότι μόνον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δυνατόν ἐκ τῆς πείρας νὰ προκύψῃ ἡ ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια)

Πολλάκις κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὅπως ἰδρυθῇ ἐν τῷ Συλλόγῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Τμήμα Ἀλβανικόν, τὸ ὅποιον νὰ δυνήθῃ τελεσφόρως νὰ ἄρῃ τὰς παρεξηγήσεις, αἵτινες κακῇ τῶν πραγμά- των ἀντιλήψει, ἐγεννήθησαν μεταξύ τῶν δύο Λαῶν, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν μεταξύ τῶν διεπόντων τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν πορείαν, ἀλλὰ δυστυχῶς προσέκρουσαν κατὰ τῶν ἀντενερ- γειῶν τοῦ κακοῦ τούτου δαίμονος, τοῦ Χρηστο- βασίλη, ὅστις παντοῦ ἐφαντάζετο τὸν δάκτυλον τῶν ΑΛΒΑΝΙΣΤΩΝ, ἐκ τῶν ὁποίων τοὺς περισ- σότερους αὐτὸς εἰς διαφόρους δημοσιογραφικάς του ἐργασίας, ἐστόλιζε δι' ἐπιθίμων τὰ ὅποια μόνον ἀπὸ τοιοῦτους καλὰ μους ἡδύνατο νὰ γρα- φῶσι.

Ὅταν ὁ Χρηστοβασίλης καὶ οἱ ὁμόφρονές του ἔβλεπον ὅτι ὁ ἀντίθετος πρὸς τὰς ιδέας των ἐπὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος ἡδύνατο τελεσφόρως ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν φαντασιωδῶν σκιακ- τρων, τὰ ὅποια μετεχειρίζοντο πρὸς παραπλανη- σιν τῆς κοινῆς ἐν Ἑλλάδι γνώμης, τότε μετεχει- ρίζοντο τὸν δόλον, τότε μετεχειρίζοντο τὸν μυ- στικισμόν, τότε ἐροκρυφίως διέδιδον ὅτι ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα Ἀλβανιστὴς πρέπει μὲ πάντα τρό- πον ἐκτός τοῦ ἐπισήμου νὰ καταδιωχθῶν διότι εἶναι ὄργανα ξένων προπαγανδῶν καὶ δὴ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτω ἐσχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν Ἀλβανούς καταδιωκομένους φαυλομενικῶς ὑπὸ ἀνθρώπων μηδὲν τὸ κοινὸν ἐχόντων μὲ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας καὶ γνω- ριζόντων τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα τόσον, ὅσον γνω- ριζομεν ἡμεῖς τὰ τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς πράγ- ματα.

Αἱ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους Ἑλληνικαὶ Κυ- βερνήσεις παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν αὐτοχειροτονή- των τούτων πατριωτῶν, οἵτινες παρουσιάζοντο ὡς γνώσται τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις.

Εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ιδεῶν τούτων παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Λαῷ ὅσον ἀφορᾷ τὰς βλέψεις καὶ σκέ- ψεις τῶν Ἀλβανῶν ἐθνικοφρόνων, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσαν Ἀλβανιστάς, συνέτεινεν οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ ἀπὸ ἀντιθέτου ἀντιλήψεως ριζωθεῖσα ἐν αὐτῇ τῇ Ἀλβανίᾳ ιδέα, τῶν ἀντιφρονούντων, οἵ- τινες ἐνόμισαν ὅτι ὁ γλωσσικὸς τῶν Ἀλβανῶν ἄγων προήρχετο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοῦ Μωαμε- θανοῦ Ἀλβανοῦ, καὶ ὅτι ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ταυτόσημος πρὸς μισελληνισμόν.

Εἰς τὴν διάδοσιν τῶν τοιούτων ιδεῶν συνέτει- νεν οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπειρία τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἰδίως ἐκείνων οἵτινες ἀνετίθησαν ὡς ὄργανοι, διότι δὲν ἡδυνήθησαν καὶ μέχρι σή- μερον ἀκόμη σφόδρὰ νὰ διαγράψωσιν τὴν πορείαν ἧτις οὐχὶ μόνον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς

μισελληνική, ἀλλὰ ἐγκρύπτει ἀκριβῶς τὸν πόθον τῆς συνεννοήσεως τῶν δύο τούτων Λαῶν, τοὺς ὁποίους συνδέουν οὐχὶ μόνον παλαιοὶ ἀδελφικοὶ δεσμοί, ἀλλὰ καὶ λόγοι παρόντος καὶ μέλλοντος ὑπὸ οἰανδήποτε ταῦτα παρουσιάζονται μορφήν.

Πολλάκις ἐπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις Ἀλβανικῆς ἐφημερίδος ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ δυστυχῶς, οἱ ἀναλα- βόντες τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, εἴτε ἐξ ἀνικανότη- τος, εἴτε διότι ἐστεροῦντο τῆς ἐπιτηδειότητος, ἥτις ἦτο ἀναγκαία κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καθ' οὓς ἡ Σχολὴ τῶν ἐπιτηδεῶν εἶχε πολλοὺς θαυμαστάς, προσέκρουσαν καὶ οὕτω αἱ μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν σχέσεις ἐξετραχύνοντο, ἀκριβῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, ἀκριβῶς δηλαδὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον ὡ- φείλον ἀμφοτέρωθεν νὰ στηρίξουν τὴν συνεργασίαν των, διότι ἐξ αὐτῆς πηγάζουν πάντες οἱ δεσμοί, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τοὺς δύο τούτους λαούς.

Ἐπίσης εἰσῆλθον ποτὲ ἡ διδασκαλία τῆς Ἀλ- βανικῆς γλώσσης εἰς ἰδιωτικὴν Σχολὴν ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὅμως ἐναυάγησε, πρὶν ἢ ἀκόμη γίνῃ γνωστὸν εἰς τοὺς Ἀλβανούς, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ των ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὸ ζήτημα των καὶ ὅτι ἔθεσαν τὰς βάσεις εὐρύτερας πρὸς τοῦ ο ἔργασίας.

Πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ ἡ τότε Κυβέρνησις διὰ Β. Διατάγματος ὥρισε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀλβανικῆς εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἐμπορικὴν Σχολὴν πρὸς τοῦτο δὲ ὑ- πέβαλεν εἰς τὰς νομίμους ἐξετάσεις ἐπιστήμονα Ἀλβανόν, ὅστις καὶ ἔλαβε πτυχίον καθηγητοῦ παρὰ τὰς ἀντενεργείας ὄνταριων τινῶν τὰ ὅποια πρὸ ἐτῶν διὰ λόγους ὅλως προσωπικοῦς διέβαλον καὶ ἐσυκοφάντησαν τὸν ἐν λόγῳ κύριον ὅστις οὐ- δέποτε ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ τὰς ιδέας του, νομίσας ὅτι καὶ οἱ ἐχθροὶ του, οὐδέποτε ὅμως ἀντίπαλοι, θὰ εἶχον τὴν γενναϊότητα νὰ τὸν κα- τηγορήσωσαν φανερά, καὶ ὅχι διὰ τῆς μεθόδου τῶν παρασκηνιακῶν ΕΚΘΕΣΕΩΝ καὶ τῶν ἀνω- νυμῶν συκοφαντιῶν.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ πάλιν ἐλησμονήθη ἡ δι- δασκαλία τῆς Ἀλβανικῆς ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Κερκύρας μολονότι ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω ὑπάρχει Β. Δ. ἐκδοθὲν πρὸ τριῶν ἐτῶν δηλ. ἅμα τῇ συστάσει τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις τῆς ἀνορθώσεως ἔλαβ- πρόνοιαν διὰ νὰ ἄρῃ τὸν λόγον τῆς δυσαρρε- σκείας τῶν Ἀλβανῶν καὶ διὰ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβῃ κύρος νόμου, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, ἵσως καὶ καθήκον πρὸς τοὺς Ἀλβανούς, νὰ διδασθῇ ἡ Ἀλβανικὴ γλῶσσα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἵσως καὶ εἰς ἄλλας Σχολὰς τοῦ κράτους, ὅπου αὕτη θὰ θεω- ρηθῇ ἀναγκαία.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΑΡΔΑΝΟΣ

Σ. Κ. Η.—Ὁ γράφων ὀφείλει νὰ μὴ ἄγροῃ, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐμπορικὴν Σχολὴν εἶναι ζή- τημα ὀλίγων ἡμερῶν, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΑΡΕΚΛΗΘΗΜΕΝ ὑπὸ τῆς Ἐπι- τροπῆς τῆς Ἑταιρίας «ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ» νὰ δη- λώσωμεν, ὅτι ἡ Ἑταιρία αὕτη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει ὀχέειν μὲ τὸ αὐτοανὸν Bazar τῆς «Ἑταιρίας Φιλομουσῶν». Ἡ «Ἐνω- σις Ἑρασίτεχνων» εἶναι Σωμα- τιστικὴ ἐν ἑαυτῇ ὡς ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν «Ἑ- ταιρίαν τῶν Φιλομουσῶν» μετὰ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐνταῦθα δεσμὸς ἔχει.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

• Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ Πετριδείου ομίλων εἰδώλων. Πάλιν καλὰ.
Κληροδοτήματος εἰς τὸ προδεχέας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην τὴν ἀγορευσιν τοῦ κ. Λάσκαρη ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος. Ὁ ἀγώνιστος θ' ἀντελήθη ἀναμφιδόλως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Λάσκαρη εἰς τὸ ζήτημα τῆς δεκαετοῦς προθεσμίας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας δύναται μόνον νὰ γίνῃ σκέψις περὶ νέας τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου ἀναθεωρήσεως. Καὶ εἶναι εὐνόητος ἡ σημασία καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς προτάσεως ταύτης τῆς καὶ ψηφισθείσης. Ἐντὺς βραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ ἡ προσήκουσα πεῖρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχὴν ἢ μὴ τῶν μεταρρυθμισθεῶν διατάξεων λειτουργίαν, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἐνεδρευόντων κομμάτων ὅπως καταλύσῃ πᾶν ὅ,τι περιστέλλει τὴν κακοποιὸν αὐτῶν ἐπιρροήν, ἀποτελοῦσι στοιχεῖα πείθοντα ὅτι αἱ νέαι διατάξεις εἶδει νὰ περιφρουρηθῶσιν ἀπὸ πάσης ἐσπευμένης μεταβολῆς. Καὶ ἡ ἀγορευσις τοῦ ἡμετέρου ἡγέτου, πλουσία εἰς ἐπιχειρήματα, ὡς πᾶσα αὐτοῦ ἀγορευσις, ἐξυψοῖ αὐτὸν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει δικαιοῦσα ἅμα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀεὶ ποτε ἐθεώρησε τὸν κερκυραῖον πολιτευτὴν ὡς ἀπολύτως αὐτοῦ συνεργάτην ἐν τῷ ἔργῳ τῆς γενικῆς ἀνορθώσεως.

Συνεπληρώθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μοσσενίου Κληροδοτήματος διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς μέλους αὐτῆς τοῦ δικηγόρου κ. Ἀριστ. Πιέρρη, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κ. Σπ. Σανδῶν ἱατροῦ. Ὁφείλομεν ἄφ' ἐνός μὲν νὰ συγχαρῶμεν τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸν διορισμὸν, ἄφ' ἑτέρου δὲ νὰ συλλυπηθῶμεν τοὺς δύο ἢ τρεῖς Συμβούλους τοὺς ἀνευδράσαντες. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμπαιδοῦς ἐπιστήμονος ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐγγύησιν διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κληροδοτήματος. Χαρακτηρὸς τῆς περιωπῆς καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου δὲν κλονίζονται ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν μὴ δυναμένων ν' ἀντιζῶσιν ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν κομματικὴν λάσπην. Οἶαν-δήποτε καὶ ἂν κατέχη ἐπιφανὴ θέσιν εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα, ὁ κ. Πιέρρης εἶναι πρὸ πάντων χαρακτήρ εὐθδὸς καὶ ἀδαμάντινος. Ἐὰν δὲ τὸ κόμμα αὐτὸ εἶχε πολλοὺς ὡς αὐτὸν εἰς τὰ στελεχῆ τῶν ἐπιφανῶν του θὰ ἦτο κόμμα ἡθικώτερον. Δυστυχῶς δὲν τοὺς ἔχει. Ἡμεῖς δὲ, καίτοι δὲν ἔχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν καταλέγωμεν μετὰ τῶν πολιτικῶν φίλων μας, αἰσθανόμεθα τὴν υποχρέωσιν νὰ τορῶμεν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του. Ἀποδίδομεν οὕτω ὀφειλόμενον φόρον εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἡθικὴν περιωπὴν του.

Ἐψηφίσθη τέλος πάντων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μας ἡ πρότασις τοῦ κ. Βλάχου περὶ ἐφαρμογῆς καὶ ἐνταθῆ τοῦ συστήματος τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων. Εἰς μόνον τὴν κατεψήφισαν. Ὁ προεδρεύων κ. Κ. Καμβύσας. Καὶ ἔπειτα διατί; Διότι, ὡς ἰσχυρίσθη, εἰλεπεν ὁ κ. Δημάρχος. Ὡστε κατ' αὐτὸν ὁ δημαρχῶν κ. Α. Βλάχος εἶναι ἀπλοῦν νευρώσαστος. Λογικὴ πολὺ πρωτότυπος αὐτῇ τοῦ κ. Καμβύσα. Ἀποδεικνύουσα ὅμως ταυτοχρόνως τὸ φανταστικὸν ἐνίων κυρίως οἱ ὁποῖοι νομίζουσιν ὅτι πρέπει ν' ἀκολουθοῦν τὰ νύματα καὶ τὰς θελήσεις ὡρι-

Εξεδικάσθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ κατὰ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας μας, ταγματάρχου κ. Σπένδου, κατηγορία ἐπὶ καταχρήσει. Ἀστυνομικὴ βρῶμα καὶ δυσωδία καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Αἱ καταθέσεις τόσον τῆς κατηγορίας ὅσον καὶ τῆς υπερασπίσεως ἀπεκάλυψαν ἀληθῆ κόπρον τοῦ Αὐγείου, ὁ καθαρισμὸς τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ νέον Ἡρακλῆ. Καμμία κατάθεσις βάσιμος καὶ ἀπερίφρατος, εἰς πολλὰς δὲ ἐξ αὐτῶν διεφαίνεται σαφῶς κάποιος πάθος κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ταγματάρχου. Ἀξιωματικοὶ συνωμοτοῦντες μετὰ ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀπλῶν χωροφύλακων διὰ νὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου. Χωροφύλακες καὶ ὑπαξιωματικοὶ συνεννοούμενοι μετὰ λαθρεμπόρων. Ἀνώτεροι εἰδοποιούντες λαθρεμπόρους πεφημισμένους, παρ' ὧν ἐλάμβανον χρήματα, νὰ κρύψουν τὰ λαθραῖα εἶδη διότι ἐπικεῖται ἐρευνα «ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΑΘΗΝΑΙ». Χωροφύλακες συλλέγοντες δῶρα διὰ τοὺς προϊσταμένους των. Ἀξιωματικοὶ ἀλληλοὑποβλεπόμενοι καὶ ἐρχόμενοι εἰς μὴ θεμιτὰς σχέσεις μετὰ κατωτέρους των. Μάρτυρες βεβαιούντες ἐνόρκως, ὅτι κατέθηκαν ἐπιβαρυντικῶς διότι ἐπίεσθησαν παρ' ἀξιωματικοῦ καὶ διὰ νεωτέρας καταθέσεώς των, ἐνόρκου καὶ ταύτης, ἀναιροῦντες τὴν πρώτην. Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσίασεν ἡ δίκη τῆς παρελθούσης Τρίτης.

Καὶ ἐν μέσῳ τούτου κύκεωνας, τὸ δικαστήριον εὐρέθη πρὸ ἀληθοῦς ἀδιεξόδου. Τί νὰ κάμῃ; Ποῖον νὰ πρωτοπιστεύσῃ; Τούς κατηγοροῦντας; Προφανῶς ἐψεύδοντο. Τούς υπερασπιζομένους; Ἀσφαλῶς ἐψεύδοντο καὶ οὗτοι. Οἰκτρὸν δὲ τὸ θέαμα κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὁμιλούντων περὶ τοῦ πρώην διευθυντοῦ των, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κοινοτέρου κακούργου. Εἴπομεν προηγουμένως, ὅτι πρόκειται περὶ ἀληθοῦς κόπρου τοῦ Αὐγείου. Ὅχι. Ἡ Ἀστυνομικὴ σάπια κατὰ τὴν δικὴν ταύτην προέκυψεν ὑπὸ εἰδεχθεστέραν μορφήν. Ἀλλὰ τότε διατί νὰ συρθῇ μέχρι τοῦ ἐδωλίου τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς; Καὶ οἱ συκοφαντήσαντες θὰ μείνωσιν ἀκαταδίωκτοι; Καὶ ὑπὸ τοιοῦτον καθέστης εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν; Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ ἔλθουν γρήγορα οἱ ἀναμενόμενοι Μεσίται—ὄργανα ταῖ, διὰ νὰ μᾶς σώσουν ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν λήπραν.

Ἡ ἀγορευσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὑπέροχος, ἂν καὶ αὐστηρά. Διεφαίνεται ὁλόκληρος ὁ πόνος τῆς ψυχῆς τοῦ διακεκριμένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ. Ὡραία ἐν τῇ δυνάμει τῆς καὶ ἡ υπεράσπισις τοῦ κ. Σκαλτσούνη. Τὸ πλῆθος ἐχειροκρότησε τὴν ἀπόφασιν, οἶνε! ἀποδοκιμάζον τοὺς βυρσοδομήσαντας τὴν κατηγορίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν τῶν αἰσθημάτων του, ἐλησμόνησε νὰ κλαύσῃ καὶ τὴν μοῖραν του, ἡ ὁποία παρέδωκε τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν του εἰς χεῖρας τοιοῦτον φρουρῶν. Θέλετε τώρα καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ὅλης διαδικασίας; Ἡ σάπιλα τοῦ παρελθόντος, μόνον αὐτὴν τὴν ἀστυνομικὴν κατάστασιν ἠμποροῦσε νὰ παρασκευάσῃ. Ἡ μία εἶναι κατὰ πάντα ἀξία τῆς ἄλλης.

Ἀπὸ τὴν δίκην προκύπτουν καὶ τὰ ἑξῆς: Ὁρθοτάτη καὶ ἀξία παντός ἐπαίνου ἡ ἀξίωσις τοῦ Προέδρου κ. Μαρκοπούλου νὰ ἐγείρωνται ὅλοι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὄρκου. Θαρραλέα καὶ θετικὴ ἡ κατάθεσις τοῦ Ἐνωματοῦρχου κ. Μ. Μητραλιά, γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας μας. Ὅσοις εἰλικρινείας καὶ χαρακτῆρος ἐν μέσῳ τῆς λήψεως. Ὁ ΜΟΝΟΣ μάρτυς, ἐξ ὅλων ἀνε-

ξαίρετως, τοῦ τὰ εἶπε τίμια καὶ παληκαρίσια. Εὐγε εἰς τὸν λαμπρὸν ὑπαξιωματικόν.

Λοιπὸν αἱ Φιλαρμονικαὶ μας ἐφέτος θὰ παιανίζουσιν μόνον κατὰ δεκαπενθημερίαν. Στεφάνωσατε διὰ τὴν πρόδον μετὰ μουσικὰς καὶ ἀφνας τὰς Διοικήσεις των. Κάθε πέρυσιν καὶ καλλίτερα. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐφστεινῆς καλοκαιρινῆς περιόδου θὰ συνοψίζεται. Ὁπερὶτα γιόκ. Ἐνας Ἑλληνικὸς Θίασος τετάρτης ἢ πέμπτης τάξεως μετὰ πρόγραμμα ξερασματῶν καὶ ἀηδιῶν. Μουσικὴ διὰ ψυχικὸν κάθε 15 ἡμέρας. Καὶ τὸ συμπέρασμα ἢ Κέρκυρα κατασκοχῶρι. Αὐτὸ λέγεται καλλιτεχνικὴ πρόδος.

Ἐν εἴχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ παράλογον μέτρον τῶν ἐδῶ ἀρμολίων ἀρχῶν, τῆς παρεμποδίσσεως τῶν ἰσραηλιτῶν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, θ' ἀνεκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ὅπως ἐγγράφομεν, ἀφοῦ μυαλὸ ἐδῶ δὲν ὑπῆρχε, εὐρέθη σ' Ἀθήνας. Ὁ κ. Λάσκαρις διὰ τηλεγραφήματός του ἐσπευσε νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὴν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἣν πάραυτα ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν ἐδῶ Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα. Οὕτω ἐληξε καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ἀπεφύγομεν τὴν γελοιοποίησιν μας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ἐλπίζομεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ κρατήσῃ πλειοτέρα φρόνησις καὶ μεγαλειτέρα ἀντίληψις τῶν δικαιωμάτων ἁπλῶν ἐκάστη ἀρχὴ ἔχει. Αἱ αὐθαιρέσιαι καὶ οἱ παραλογισμοὶ πρέπει νὰ λείψουν. Δὲν ἔχουν πλέον πέρασι.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ

Ὅτι δὲν κατάρθωσεν ὁ ὑπερβόρμον κολοσσαεὶς βίος τῆς μιᾶς Φιλαρμονικῆς καὶ ὁ εἰκοσαετής καὶ πλέον τῆς ἄλλης, τὸ κατάρθωσεν ἡ σιδηρὰ θέλησις, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὁ μέχρις αὐτοθυσίας ζήλος ἐνὸς ἀνθρώπου, τοῦ κ. Α. Ρομποτῆ. Ἀῦριον τὸ κοινὸν θὰ παραστῇ πρὸ μιᾶς ἐκπλήξεως τὴν δὲν ἐσπερινήν, εἰς τὴν ἀνω Πλατεῖαν ὅπου μία πολὺ καλὰ κατηρητισμένη Μανδολινέτα ἐκ τριάκοντα ὀργάνων θὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον παραθέτομεν κατωτέρω.

Ἀς καμαρώσουν τὰ χάλια τους αἱ δύο Φιλαρμονικαὶ μας καὶ ἂν τοὺς κρατοῦν τὰ κότσια ἂς τὴν πολεμήσουν ὅπως ἐπολέμησαν παντοτε καθε μουσικὴν πρόδον, ἡ ὁποία δὲν συνεφώνει πρὸς τὰς ὁρέξεις καὶ τὰ γούστα τῶν μεγάλων καὶ δεινῶν Λατ-Λάμα μουσικοδιδασκάλων των.

Ἴδου τὸ πρόγραμμα.

- 1) Marcia «Il Giglio d' oro» ὑπὸ Α. Ρομποτῆ.
- 2) «In riva al Lago» barcarola Α. Alfieri.
- 3) Valzer «Le fleur du Printemps» Κ. Δ.
- 4) Fantasia «Il sospiro del' anima» Α. Ρομποτῆ
- 5) L'Andalous «Souvenir d' Espagne» Monti

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπιβεβλημένον καὶ ἀπαραίτητον θεωρῶ καθήκον, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν διακεκριμένον ὀφθαλμολόγον Ἱατρὸν κ. Γεώργιον Κεφαλλονίτην, ὅστις δι' ὅλους νεωτεριστικῶν ἐπιστημονικῶν μέσων καὶ ἐντὸς βραχείας διαστήματος, ἐθεράπευσε τὸν ἀριστέρον ὀφθαλμὸν τῆς συζύγου μου, παθόντα ἐκ πιδόδους ἑλκους, προξενηθέντος συνεπείᾳ μεγάλου ἐρεθισμοῦ καὶ διατρήσαντος τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα, ἄνευ παραμικρᾶς βλάβης ἢ ἐλαττώσεως οὐφθός.

Ὁ εὐγνωστὸν σύζυγος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΗΣ

(πρὶν δὲ δημογραφματεῖς.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΟΤΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΟΤΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Υ. 41.45.0004